

УДК 238.255

Бойчук М. – студентка групи БМ – 41

Тернопільський технічний національний університет імені Івана Пулюя

САМОРОЗВИТОК ЯК СКЛАДОВА УСПІХУ

Науковий керівник: к.е.н, доц. Юрик Н. Є

Необхідною умовою самореалізації є саморозвиток. Адже щоб особистість успішно реалізувалась, їй потрібно володіти системою морально-духовних цінностей, які є змістовою основою цього духовно-практичного процесу.

Саморозвиток – це самозміна суб'єкта у напрямі свого Я-ідеального, яке виникає під впливом зовнішніх і внутрішніх причин, тобто це вміння активно працювати над собою, здатність людини до придбання, оновлення та розвитку знань, вмінь, адаптації до змін в оточуючому середовищі. Це пов'язано з тим, що зрушення, які проходять у технологіях, організаційних структурах, на ринках, у виробничих відносинах посилюються і поглиблюються з кожним роком.

Саморозвиток особистості пов'язаний з її життєдіяльністю, у межах якої він здійснюється. Тому вже з дошкільного віку, з моменту відокремлення свого Я, дитина стає суб'єктом власної життєдіяльності, оскільки починає ставити цілі, підкорятися власним бажанням і прагненням, враховуючи вимоги інших. Ці спонукання мають набувати суспільної спрямованості, тому що в іншому разі вони деструктивно впливатимуть на розвиток особистості.

Кожен має можливість займатись своїм саморозвитком на протязі всього життя. Якщо перші двадцять років розвиток людини тісно пов'язаний з досягненням фізичної зрілості (навчання у середній і вищій школі, придбання нових знань, яке розширює кругозір і розвиває здібності), то зі зрілості підвищується роль і вплив зовнішніх факторів обмежень розвитку, подолання яких залежить від особистості, її ініціативи.

Саморозвиток переважно є індивідуальним процесом, що розгортається у внутрішньому плані особистості. Водночас він є процесом об'єктивним, що здійснюється під впливом різних факторів. Важливою умовою, первинною сходиною саморозвитку особистості є внутрішня потреба у його здійсненні та самопізнання себе. В людині дуже багато запрограмованої мудрою природою. І важливо знати, зрозуміти задатки, нахили, здібності, щоб допомогти своєму самовизначенню, самореалізації. Хибна думка про можливості людини спричиняє труднощі, страждання, непорозуміння, невизначеність.

Саморозвиток особистості можна розглядати як інтеграцію соціального і особистого, зовнішніх і внутрішніх чинників, мета взаємодії яких полягає у поступовому, вільному сходженні людини до ідеалу, це розгортання власної індивідуальності шляхом ненасильницького поєднання бажаного і потрібного.

Отже, можна сказати, що ефективний шлях саморозвитку, це робота над собою, тобто формування вмінь та навиків, яких на разі не має, але необхідні, розвиток наявних позитивних знань і якостей, які можна підсилити, усунення недоліків і обмежень, що знижують ефективність діяльності. Тобто, вміння працювати над собою - це завжди запорука успіху.